

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 43

гр. София , 07.01.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ в закрито заседание на седми януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Елизабет Петрова

Членове: Катерина Рачева
Мария Райкинска

като разгледа докладваното от Мария Райкинска Въззивно частно гражданско дело № 20201000504223 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 274 и сл. ГПК.

Образувано е по частна жалба вх. № 16287/29.12.2020 г. по описа на САС, депозирана от М. Ш. – синдик на „Главно управление строителство и възстановяване“ ЕАД (н) против определение от 07.12.2020 г. по т.д. № 1705/2020 г. на СГС, VI-6 състав, с което е прекратено производството по делото поради процесуална недопустимост на предявения иск по чл. 649, ал. 1 ТЗ. Жалбоподателят поддържа, че първоинстанционният съд неправилно приел, че едногодишният срок по чл. 649, ал. 1 ТЗ е изтекъл преди депозиране на исковата молба, като при изчисляване на срока неправилно е приложил чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение (ЗМДВИП), обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. Поддържа, че срокът по чл. 649, ал. 1 ТЗ е процесуален срок, който попада в хипотезата на чл. 3, т. 1 от същия закон, спрял е да тече, тъй като не попада в изключенията, предвидени в закона и към 10.09.2020 г., когато е депозирана исковата молба, не е изтекъл. Въз основа на горното жалбоподателят моли да бъде отменено обжалваното определение и делото да бъде върнато на СГС за продължаване на съдопроизводствените действия.

СОФИЙСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, като взе предвид доводите на частния жалбоподател, както и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Т.д. № 1705/2020 г. на СГС, VI-6 състав е образувано по искова молба, депозирана на 10.09.2020 г. от М. Ш. – синдик на „Главно управление строителство и възстановяване“ ЕАД против „Главно управление строителство и възстановяване“ ЕАД и Й. Г. Н., с която е предявен иск по чл. 647, т. 3 ТЗ за обявяване за недействителна по отношение на кредиторите на първия ответник на описаната в исковата молба сделка на разпореждане с негово имущество.

От вписванията в търговския регистър по партидата на „Главно управление строителство и възстановяване“ ЕАД се установява, че на 08.07.2019 г. е обявено Решение № 1229/04.07.2019 г. на СГС по т.д. № 6789/2013 г., с което е открито производство по несъстоятелност за „Главно управление строителство и

възстановяване“ ЕАД.

С обжалваното определение от 07.12.2020 г. СГС е прекратил производството по делото на основание чл. 130 ГПК вр. чл. 621 ТЗ, като е приел, че исковата молба е предявена извън срока по чл. 649, ал. 1 ТЗ. За да достигне до този извод първоинстанционният съд е приел, че този срок е такъв по чл. 3, т. 2 от ЗМДВИП в първоначалната му редакция, според която за срока от 13.03.2020 г. до отмяна на извънредното положение спират да текат .. “други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права или се пораждат задължения за частноправните субекти“, както и че след изменението на този текст със ЗИДЗМДВИП ДВ бр. 34/2020 г., в сила от 09.04.2020 г., съгласно §13, ал. 1 от неговите ЗИД, спрените „други срокове“ са продължили да текат 7 дни след обнародването на закона, или от 17.04.2020 г. и е изтекъл на 10.08.2020 г.

При така установеното от фактическа страна настоящият състав приема следното от правна страна:

Частната жалба е подадена от легитимирано лице, срещу обжалваем съдебен акт и в законоустановения срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество, частната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**, поради следните съображения:

Съгласно чл. 649, ал. 1 ТЗ иск по [чл. 645](#), [646](#) и [647](#) от този закон и по [чл. 135](#) от Закона за задълженията и договорите, свързан с производството по несъстоятелност, може да предяви синдикът, а при негово бездействие - всеки кредитор на несъстоятелността, в едногодишен срок от откриване на производството, съответно от момента на обявяването на решението по [чл. 632](#), [ал. 2](#) ТЗ. Следователно в случая срокът за предявяване на иск от синдика на „ГУСВ“ ЕАД е започнал да тече на 08.07.2019 г. и би изтекъл на 08.07.2020 г.

С ДВ, [бр. 28](#) от 24.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г. е обнародван ЗМДВИП, като първоначално в чл. 3, т. 1 и т. 2 от него е предвидено, че за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат:

1. процесуалните срокове по съдебни, арбитражни и изпълнителни производства, с изключение на сроковете по наказателни производства, по Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест и производства, свързани с мерки за принуда и
2. давностните и други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права или се пораждат задължения за частноправните субекти, с изключение на сроковете по Наказателния кодекс и Закона за административните нарушения и наказания.

Съгласно чл. 4 ЗМДВИП **се** удължават с един месец от отмяната на извънредното положение:

1. сроковете, определени в закон, извън тези по [чл. 3](#), които изтичат по време на извънредното положение и са свързани с упражняване на права или изпълнение на задължения на частноправни субекти;

2. действието на административните актове, което е ограничено със срок и изтича по време на извънредното положение.

Впоследствие законът е изменен със ЗИД обн. ДВ бр. 34/09.04.2020 г., в сила от същата дата, като чл. 3, т. 1 и т. 2 е придобил следния вид:

За срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат:

1. процесуалните срокове по съдебни, арбитражни и изпълнителни производства, с изключение на сроковете по производствата и делата съгласно приложението;
2. давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти.

Съгласно [§ 13 от ПЗР на ЗЗдравето](#), ДВ, бр. 44 от 13.05.2020 г. сроковете, спрели да текат по силата на [ЗМДВИП](#), продължават да текат от изтичане на 7 дни от обнародване на този закон, т. е. от 21.05.2020 г.

Настоящият съдебен състав, при съобразяване и тълкуване на горната правна уредба, намира на първо място, че доколкото срокът по чл. 649, ал. 1 ТЗ е преклузивен процесуален срок, същият попада в хипотезата не на чл. 3, т. 2 ЗМДВИП, а на чл. 3, т. 1 ЗМДВИП. Това е така, защото в чл. 3, т. 1 ЗМДВИП попадат процесуалните срокове по съдебни производства, включително преклузивните срокове за предявяване на иск, когато такива са предвидени. Че нормата няма предвид само висящи производства се установява от Приложението към текста, прието със ЗИДЗМДВИП бр. 34/09.04.2020 г., в което са посочени делата и производствата по граждански и търговски дела, относно които сроковете не се спират. В това приложение очевидно са посочени бързи производства, които предстои да бъдат образувани. Сред тях освен това не попадат делата по чл. 649, ал. 1 ТЗ.

Според настоящият съдебен състав нормата на чл. 3, т. 2 ЗМДВИП визира срокове – давностни или преклузивни, с изтичането на които възникват или се погасяват **субективни материални права** на частноправните субекти, а не техни процесуални права. Че волята на законодателя е такава личи и от изменението на текста обн. ДВ бр. 34/09.04.2020 г., при което в чл. 3, т. 2 остават само давностните срокове, а по давност могат да бъдат погасени или да възникнат само материални права. Срокове, касаещи процесуални права – съдебни или извънсъдебни, се визират от чл. 3, т. 1 и от чл. 4 ЗМДВИП.

В чл. 4, ал. 1 ЗМДВИП очевидно са предвидени срокове за упражняване на процесуални права, но следва да се приеме, че те са извън тези по съдебни дела, каквото изключение изрично е и посочено. В случая конкретният иск не би и могъл да попадне под разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 ЗМДВИП, която урежда удължаване на срока за упражняване на права извън тези по чл. 3, тъй като тя визира срокове, които изтичат по време на извънредното положение, а процесният срок не е такъв.

Предвид посоченото следва да се приеме, че срокът за предявяване на иска в случая е започнал да тече на 08.07.2019 г., спрял е да тече на 13.03.2020 г. и е продължил да тече на 21.05.2020 г., като е изтекъл на 15.09.2020 г. Исковата молба е предявена на 10.09.2020 г., т.е., преди изтичането му, поради което производството по

нея е допустимо и по него съдът дължи процесуални действия. Обжалваното определение, с което е прието друго и производството по делото е прекратено като недопустимо е неправилно.

Поради несъвпадане изводите на двете съдебни инстанции обжалваното определение следва да бъде отменено, а делото върнато на СГС за продължаване на съдопроизводствените действия.

Воден от изложеното, Софийският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение от 07.12.2020 г. по т.д. № 1705/2020 г. на СГС, VI-6 състав, с което е прекратено производството по делото поради процесуална недопустимост на предявения иск по чл. 649, ал. 1 ТЗ.

ВРЪЩА т.д. № 1705/2020 г. на СГС на VI-6 състав за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____